

ایوب

لغت ایوب به معنای بسوی خدا باز آمده یا موردِ خصومت می باشد.

ایوب مرد خدا ترسی بود که در زمین عوص زندگی میکرد. وی دارای همسر، هفت پسر و سه دختر، و اموال او بسیار زیاد و از همه بیشتر بود. وی همیشه از بدی و شیطان اجتناب کرده و خداوند او را مرد درست و کاملی می نامد. پس از آنکه خداوند به شیطان اجازه داد که او را مورد آزمایش قرار دهد، وی اموال خود را از دست داده و تمامی بدنش دچار دملهای چرکین گردید، ولی در تمام این موارد خداوند را سجد و شکر کرد.

ایوب دارای سه دوست به نامهای اَلِیْفَا ز ت

یمانی و بَلَدَد شُو حی و سُؤْفَرِ نَعْمَاتی بود، که برای تسلی و دلداری نزد وی آمدند.

هر سه آنها با ایوب صحبت کرده و سعی در توضیح ایجاد مشکل در زندگی ایوب به طریق مختلف کرده و گناه را به گردن ایوب به خاطر گناه و عدم خدا ترسی او انداختند. زمانیکه سه دوست او نتوانستند جواب قانع کننده ای به ایوب بدهند، الیهو خادم وی که از همه جوانتر بود، شروع به سخن گفتن کرد و خداوند بعد از سخن گفتن الیهو بود که شروع به صحبت با ایوب کرده و ایوب نیاز خود به خداوند را در مشکلات احساس می کند.

سپس خداوند سلامتی و دو چندان از اموال او را به ایوب باز می گرداند.

ایوب صد و چهل سال دیگر زندگی کرده و سپس وفات یافت.

حزقیال از ایوب همراه با نوح و دانیال از درستکاران و پارسایان نام می برد و در کتاب یعقوب از ایوب به عنوان مردی با صبر و تحمل که اعتماد و ایمان خود را به خدا در مشکلات از دست نداد، نام برده شده است.

<https://t.me/shaloumpedar>